

Nên Bắt Đầu Ngày Sống Bằng Cử Chỉ Trang Nghiêm: Làm Dầu Thánh Giá

Linh Mục Arnauld Chillon chào đời năm 1964 tại Roubaix, miền Bắc nước Pháp, trong một gia đình Công Giáo không sống đạo. Dọc dài các năm theo học tại các trường Công Giáo cùng với nhóm các bạn trẻ và các cuộc gặp gỡ đã giúp Arnauld khám phá ra Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Phúc Âm và Giáo Hội Công Giáo. Sau khi học xong môn Lịch Sử, thầy được thụ phong Linh Mục trong giáo phận Lille ngày 31-5-1992. Sau đó Cha

được bầu làm hạt trưởng rồi làm Cha Sở giáo xứ Cana đồng thời phụ trách các buổi tập họp và các cuộc hành hương trong giáo phận. Trong cương vị này, Cha bắt đầu tổ chức các buổi gặp gỡ giữa các thành phần tuổi tác thế hệ già trẻ khác nhau, với mối quan tâm đặc biệt đến các tín hữu Công Giáo sống "bên lề" hay xa lìa Giáo Hội. Cha say mê đọc Kinh Thánh. Thỉnh thoảng Cha cộng tác với nguyệt san Cầu Nguyện trong mục Đọc và Sống Kinh Thánh.

Xin giới thiệu bài phỏng vấn Cha Arnauld Chillon dành cho nữ ký giả Christine Florence trong đó Cha nhấn mạnh tầm quan trọng của Lời Chúa trong cuộc sống Linh Mục. Cha cũng nói đến mối quan hệ đúng đắn và tình người mà vị Linh Mục dệt nên với tha nhân, khởi đầu là với anh em Linh Mục trong giáo phận.

Hỏi: Thưa Cha, Cha là Cha Sở của giáo xứ Cana. Xin Cha cho biết lý do nào lôi cuốn Cha đi vào con đường Linh Mục.

Đáp: Nó bắt nguồn từ các kinh nghiệm tôi sống trong thời niên thiếu. Trước tiên là lòng yêu mến bí tích Thánh Thể. Không hiểu tại sao tôi rất thích làm Chú Giúp Lễ. Lớn hơn một chút tôi trở thành người điều khiển thánh ca cho các buổi cử hành phụng vụ .. Từ đó tôi khám phá ra mình không thuần túy là người tham dự nhưng còn là người cử hành cùng với cộng đoàn tín hữu.

Kinh nghiệm quý hóa này khiến cho ngày nay trong tư cách Linh Mục tôi luôn luôn khuyến khích phân động góp tích cực của giáo dân vào Phụng Vụ cũng như vào cuộc sống Giáo Hội.

Vào thời kỳ còn là học sinh trung học tôi may mắn gặp Linh Mục Régis. Cha đề nghị tôi đọc Phúc Âm trong tương quan thực thụ với cuộc sống người trẻ như: nơi các buổi họp nhóm để suy tư hay vào các bữa ăn, lúc rong chơi và khi tham dự Thánh Lễ. Nhưng nhất là Cha Régis giúp tôi khám phá Cộng Đoàn Taizé như một nơi thanh lặng và học hỏi cầu nguyện. Nói tóm lại, chính trong bối cảnh niềm vui chung sống với bạn bè hòa nhịp với sự tìm kiếm nội tâm đã đưa đẩy bước chân tôi đi vào Chủng Viện. Dĩ nhiên tôi không hề có thị kiến cũng không nghe tiếng nói từ bên trong. Nhưng tôi muốn kiểm chứng nơi Chủng Viện về cái ý tưởng trong sáng, cái linh cảm tôi có ngay từ thơ bé ra sao. Thật vậy, trong số hơn 10 chủng sinh bấy giờ, chỉ có những ai lúc đầu hơi do dự về ơn gọi của mình lại bền đỗ và được thụ phong Linh Mục. Còn những người xem ra thật tự tin thật chắc chắn thì lại rời bỏ Chủng Viện đi theo con đường khác.

Hỏi: Ngày nay hình như Cha sống thật hạnh phúc trong cuộc đời Linh Mục! Cái gì làm cho Cha được hạnh phúc như thế?

Đáp: Niềm hạnh phúc đến từ kinh nghiệm tôi chia sẻ trong Giáo Hội Công Giáo với các con chiên bốn đạo của tôi và với các anh em Linh Mục. Lời Chúa chiếm chỗ đứng trung tâm. Lời Chúa đi vào tận nội tâm sâu thẳm và biến đổi con người chúng ta. Ngày nay hơn bao giờ hết, con người thời đại chờ đợi vị Linh Mục làm cho Lời Chúa trở nên gần gũi và dễ hiểu. Vậy thì nếu chúng ta dành thời giờ để Lời Chúa biến đổi chúng ta - cá nhân hay cộng đoàn - thì Lời Chúa sẽ sáng tạo những điều "mới mẻ"! Vì lý do này mà cùng với các Linh Mục và giáo dân trong giáo hạt, tôi tổ chức các bữa ăn nhỏ Bartimêô mỗi tháng một lần vào Chúa Nhật. Đây là các buổi giáo lý dành cho người lớn và trẻ em, học riêng nhưng kết thúc chung trong Thánh Lễ và sau đó có bữa khai vị. Chương trình kéo dài trong vòng 4 năm về các đề tài như: Kinh Tin Kính, các bí tích, Lời Chúa và sau cùng là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Trong các sinh hoạt của Giáo Hội tại Pháp sau Công Nghị Hội Thánh 2007 thì việc huấn luyện này chứng tỏ niềm khao khát thiêng liêng của tín hữu, bởi vì nó quy tụ gần 100 người gồm phụ huynh và trẻ em, trong đó có những người chỉ đến nhà thờ vào dịp này!

Một sáng kiến khác là Thánh Lễ Chúa Nhật vào ban chiều. Chúng tôi muốn tổ chức một Thánh Lễ với những nét đặc thù với những bài thánh ca chọn lọc kỹ lưỡng và dành thời giờ cho việc chia sẻ. Có khoảng 250 người đến tham dự Thánh Lễ này. Họ thuộc đủ mọi thành phần xã hội và tuổi tác khác nhau .. Chúng tôi cũng tổ chức những buổi chia sẻ Lời Chúa tại tư gia. Các buổi gặp gỡ về đề tài Kinh Thánh này dành cho các tín hữu Công Giáo không sống đạo hay chỉ thỉnh thoảng lăm mới đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ.

Nói tóm lại, tôi cảm thấy Giáo Hội Công Giáo tại Pháp đang sống thời điểm theo Phúc Âm: "Chèo ra chỗ nước sâu mà thả lưới bắt cá" (Luca 5,4). Đúng thế, sứ vụ Linh Mục mời gọi tôi hãy tiếp nhận niềm vui nỗi buồn cùng niềm hy vọng và nỗi sầu khổ của con người thời nay và đề nghị cho họ Phúc Âm cứu rỗi. Dựa theo nguyên tắc này tôi trở thành người đồng hành với những ai mong ước được đồng hành. Tôi tháp tùng những gì họ tìm kiếm, họ mong mỏi và những gì làm cho họ được hạnh phúc cũng như khiến họ phải buồn phiền. Chẳng hạn, có một người tôi đã làm lễ thành hôn, giờ đây nếu ông ly dị vợ, tôi vẫn cố gắng giữ mối quan hệ với ông. Khi yêu, người ta luôn trung tín cho đến khi có điều gì bất trắc xảy ra cho người kia. Những ngày sống của cuộc đời Linh Mục của tôi được dệt nên bởi các cuộc gặp gỡ như thế, ở ngay bên trong hay ngoài lễ Giáo Hội.

Hỏi: Thưa Cha, người ta có cảm tưởng cuộc sống của Cha thật dễ dàng như dòng suối êm đềm chảy. Vậy có bao giờ Cha gặp khủng hoảng không?

Đáp: Có lẽ tôi không nói rằng mọi sự trôi chảy như dòng suối. Nhưng điều cần biết là suối chảy đó ở đâu, hay nói chính xác hơn, Ai là nguồn suối? Tôi xin ghi nhận là tôi may mắn lãnh nhận nhiều hồng ân về những điều chính yếu. Đúng thế. Tôi yêu mến Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Kinh Thánh, Giáo Hội Công Giáo và thế giới. Tiếp đến, tôi sống Đức Tin như một tìm kiếm trường kỳ giúp tôi tiến bước khi nhanh khi chậm, khi dễ khi khó, nhưng luôn luôn tiến tới. Nguy hiểm có lẽ là ở chỗ khi tôi hài lòng nghỉ ngơi với những gì tôi thủ đắc mà không tìm cách canh tân chính mình. Trái lại tôi tìm được thế quân bình trong sự kiện luôn đi tới và luôn đào sâu suy tư của mình. Tôi xin nói thêm rằng làm Linh Mục cũng có nghĩa là thi hành một nghề nghiệp. Nghĩa là tôi phải tôn trọng thời khóa biểu, phải chu toàn các chương trình mục vụ đã hoạch định, vv. Dĩ nhiên cũng có những lúc mệt mỏi. Khi cảm thấy mệt tôi cần phải dành thời giờ để nghỉ ngơi và làm những công việc có tính cách bồi dưỡng.

Tôi cũng may mắn được tận hưởng bầu khí huynh đệ và lòng quý mến lẫn nhau giữa anh em Linh Mục trong địa hạt. Ngoài ra tôi còn có gia đình ruột thịt máu mủ, có các cháu trai cháu gái của tôi và mạng lưới bạn bè. Tất cả góp phần giúp tôi giữ vững quân bình tình cảm. Không, tôi không cô đơn cô độc. Chính vì thế mà thời gian dành cho việc cầu nguyện, tĩnh tâm, kiểm điểm đời sống thật quý hóa. Cùng tìm kiếm với người khác, biết các giới hạn của mình và biết phải kín mức nơi nguồn suối nào: đó chính là bí thuật giúp tôi đi xa và vượt thoát khủng hoảng khi nó bất ngờ xuất hiện.

Hỏi: Thưa Cha, phải chăng mức quân bình tâm linh của Cha hiển nhiên là dựa trên đời sống thiêng liêng?

Đáp: Đúng như vậy! Và về điểm này tôi không có phương thức. Tôi chỉ có duy nhất khả năng làm trọn việc phải làm trước khi chuyển sang làm việc khác. Cứ như thế, nếu tôi dành riêng một ngày cho tôi thì tôi tận dụng trọn vẹn ngày hôm ấy. Tôi xin nói thêm rằng, cái bí thuật của đời sống thiêng liêng chính là sự kiện biết từ bỏ chính mình, biết kiểm điểm đời sống để có thể dâng hiến phục vụ tha nhân và tiếp nhận ơn lành đến từ THIÊN CHÚA. Tôi nhận thấy rằng phẩm chất đời sống nội tâm của tôi thường tùy thuộc nơi phẩm chất cái nhìn và quan hệ của tôi với người khác. Cũng như tùy thuộc nơi các sáng kiến phong phú về mục vụ và truyền giáo. Đó là những thực tại chính yếu mà nếu không có chúng thì tôi có thể rơi vào thảm trạng "khua chiêng đánh trống rùm beng" mà thôi! Thật vậy, khi tôi cảm thấy mình bị đè bẹp bởi các âu lo thì chính là lúc tôi buông thả đời sống thiêng liêng.

Hỏi: Xin Cha cho biết làm thế nào để bồi dưỡng đời sống thiêng liêng trong mỗi một ngày sống?

Đáp: Mỗi buổi sáng thức dậy, một trong những cử chỉ đầu tiên của tôi - gần như trở thành phản xạ - là mở ngay Sách Kinh Thần Vụ để đọc bản văn Kinh Thánh và đoạn văn của một Giáo Phụ được đề nghị cho ngày hôm ấy. Vào chính lúc đó, tôi chưa suy gẫm Lời Chúa và lời Giáo Phụ, nhưng nguyên sự kiện tôi đọc Lời Chúa và lời Giáo Phụ đã hướng dẫn và nuôi dưỡng ngày sống của tôi: trong đó sẽ có các buổi gặp gỡ riêng, kinh nguyện, mối quan hệ với THIÊN CHÚA và trọn con người Linh Mục của tôi. Cái khoảng thời gian ngắn ngủi này đủ giúp tôi bắt đầu một ngày sống nẩy sinh từ Lời Chúa và lời Giáo Phụ. Sau khi uống tách cà phê tôi bắt đầu đọc Kinh Sáng. Chiều đến, cùng với con chiên bốn đạo tôi đọc Kinh Chiều và cử hành Thánh Lễ. Sau cùng, trước khi đi ngủ tôi đọc hoặc hát Kinh Tối. Và tôi kết thúc một ngày sống với cuộc nói chuyện thân tình với THIÊN CHÚA. Như thế, kinh nguyện phụng vụ nhào nặn và thống nhất một ngày sống của tôi. Tôi làm vang vọng Lời Chúa trong chính cuộc sống của tôi. Lời Chúa nuôi dưỡng cuộc đời tôi, thế mà cũng có đôi lúc tôi lại sao lãng. Cần phải tỉnh thức và luôn luôn sáng suốt.

Tôi xin nhân dịp này đưa ra một đề nghị. Bạn nên bắt đầu ngày sống bằng một cử chỉ đơn giản tùy theo chọn lựa của bạn. Chẳng hạn như đọc một trang sách thiêng liêng hay chỉ thuần túy trang nghiêm làm Dấu Thánh Giá. Như thế, ngày sống của bạn khai mào trong Ánh Sáng THIÊN CHÚA. Tôi biết có rất nhiều bạn trẻ đặc biệt yêu thích và quý chuộng cử chỉ đơn sơ thường nhật này. Thật đơn sơ nhưng vô cùng trang trọng. Xin đề nghị thêm một lời khuyên khác. Đừng bao

giờ sống đơn độc lẻ loi nhưng nên nhập đoàn với các tín hữu Công Giáo khác để tham dự Thánh Lễ. Hoặc đôi lúc chỉ để chia sẻ và cầu nguyện chung. Như thế trọn cuộc sống chúng ta được trôi qua dưới cái nhìn tràn đầy yêu thương quan phòng của THIÊN CHÚA. Cùng nhau chia sẻ nơi chiều sâu phải chăng cũng là một cách thức lắng nghe Lời Chúa và cử hành Thánh Thể??? Thật vậy, nó kéo dài Thánh Lễ Chúa Nhật suốt trong tuần lễ sống.

Hỏi: Con xin phép hỏi Cha câu cuối cùng. Có những vụ xì-căng-đan của các Linh Mục. Vậy Cha có thể nói gì về gương mặt của vị Linh Mục?

Đáp: Có lẽ tôi nên nói "Các Linh Mục", bởi vì Công Đồng Chung Vatican II nhấn mạnh trên sự kiện: trở thành Linh Mục trước tiên trong mối liên hệ với các anh em Linh Mục khác. Điều này nhấn mạnh tầm quan trọng sự kiện Linh Mục không nên sống lẻ loi cô độc. Nó cũng nhắc nhở các cộng đoàn xứ đạo luôn sống mỗi giây huynh đệ hiệp thông với Các Linh Mục. Tôi xin nói thêm là đôi lúc người ta thật lầm lẫn khi coi Các Linh Mục như những vị anh hùng. Trong khi đó Các Linh Mục chúng tôi cũng là người như bao người khác nhưng được truyền chức thánh để chu toàn sứ mệnh của Giáo Hội. Đồng hình đồng dạng với Đức Chúa GIÊSU KITÔ chúng tôi cũng có một cuộc sống như mọi người nhưng với nét đặc thù là chu toàn sứ vụ Linh Mục. Trong Giáo Hội mỗi phần tử phải cạnh tranh lẫn nhau sao cho mỗi người sống đúng ơn gọi của mình. Chúng ta hãy cùng nhau chu toàn bổn phận mở rộng Nước Chúa trong thế giới và bắt đầu ngay nơi mỗi người chúng ta!

("PRIER", l'aventure spirituelle, n.322, Juin/2010, trang 4-7)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt